

عنوان مقاله:

چالش های قانون گذاری برای ایجاد شهرهای هوشمند در ایران

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی فناوریهای نوین در مهندسی برق، کامپیوتر و مکانیک ایران (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

امیرحسین قاسمی - عضو هیات علمی گروه مهندسی کامپیوتر، دانشکده مهندسی، دانشگاه بزرگمهر قائنات

سکینه علی اکبری - دانشجوی کارشناسی مهندسی کامپیوتر، دانشگاه بزرگمهر قائنات

خلاصه مقاله:

با وجود اینکه برنامه ریزی شهری به دنبال تامین رفاه شهروندان از طریق ایجاد یک محیط بهتر و سالم تر است، دولت ها و ملت ها در تلاش برای رسیدن به محیطی مناسب و پایدار با استفاده از الگوها و شیوه های مدیریت نوآورانه برای اداره ی شهرها هستند. در کشور ایران فقدان قانون و قاعده، رویه و عدم تفکر سیستمی و متکی بودن به رای، سلیقه، خواسته و منافع افراد باعث بی ثباتی شده است. شهر هوشمند فقط مربوط به فناوری نیست، بلکه باید افراد باهوش را ایجاد کند و این مفهوم شامل شایستگی های مانند آموزش، نگرش قومی و اجتماعی، انعطاف پذیری، خلاقیت، جهان بینی و مشارکت در زندگی عمومی است. بنابراین شهر هوشمند به راه حل های هوشمند توسط افراد خلاق اشاره خواهد کرد. علاوه بر این، آموزش را می توان به عنوان یک عامل جذاب معرفی کرد. قوانینی چون حقوق رباتیک، حقوق فناوری اطلاعات و ارتباطات و تطبیق قواعد و قوانین مورد توافق جامعه بین المللی، تدوین قواعد حکمرانی بر داده ها و حفظ حریم شخصی اشخاص و قوانین مربوط به تجارت الکترونیک جزء ویژگی ها و متغیرهای چالش های قانون گذاری شهرهای هوشمند در ایران می باشند. یکی از اصلی ترین موانع فراروی مدیریت شهری به خصوص در کلان شهرها، چندپارگی مدیریت شهری در عرصه سیاست گذاری، تصمیم سازی، برنامه ریزی، هدایت و نظارت است. مساله ای که امروزه بیشتر در حوزه مدیریت شهری کشورهای در حال توسعه، از جمله ایران به چشم می خورد، تعدد مراجع و نهادهای مختلف مسئول با تاثیرپذیری از قوانین موجود است. این قوانین، با ساختار و چارچوب کاری که بدون توجه به سایر نهادها برای خود تعریف می کنند، ضمن ایجاد ناهماهنگی در سیستم حکمرانی محلی چالش های مختلفی را ایجاد می کنند. با توسعه علم و فناوری و ایجاد نظم نوین زیست اجتماعی در زندگی های روزمره معانی جدیدی در زمینه های مختلف پا به عرصه وجود نهاده است. از این منظر قانونگذاری و تبیین اصول حقوقی برای ایجاد تعاملات الکترونیکی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. برای ارتباط میان انسانها و اشیاء و خدمات و گذر از اتوماسیون سازی به هوشمند نمودن تعاملات می بایست موارد بسیاری در حوزه حقوقی مورد بررسی عمیق قرار گرفته و رفتارهای جامعه و نظاممند نمودن خدمات بر اساس قواعد داخلی و بین المللی مورد شناسایی و تقنین قرار گیرد. شهر هوشمند میتواند در صورت اجرای صحیح، شرایط یک زندگی آسوده را برای شهروندان به ارمغان آورد. در این مقاله به بررسی مفاهیم شهر هوشمند و موانع قانون گذاری برای شهرهای هوشمند در ایران پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، قانون گذاری، حریم خصوصی، مدیریت شهری، تعاملات الکترونیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2050479>

